

ГІДНО ОЗНАМЕНУЄМО ЮВІЛЕЙ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ!

ДОБРИЙ ПОЧИН

У КОЖНОЇ людини є в житті особлива дата. І коли вона до неї підходить, то намагається ознаменувати її якомога уроцішче.

А коли наближається така дата не в житті людини, а в житті цілого народу, держави, то тим яскравіше, знаменніше хочеться відзначити її. До такої дати — 50-річчя Радянської влади — йде зараз раліянський народ, вся наша могутня, неосяжна країна.

Як же гідно зустріти славні роковини Великого Жовтня, чим ознаменувати їх? Такі питання поставили перед собою студенти другого курсу історичного факультету нашого університету. І відповіли: країна чекає, сподівається, що ми станемо висококваліфікованими спеціалістами, людьми, які знають не лише свою справу, але й ідейно загартованими, дійовими будівниками комунізму. А для цього потрібно наполегливо вчитися, бути високодисциплінованими, не уникати бурхливого життя, а завжди бути в його гущі, вчитися, жити і працювати так, як цього вимагає моральний кодекс будівника комунізму.

Саме так вирішили зробити студенти другого курсу історичного факультету. Але цим не обмежились. Історики звернулися до всіх студентів університету з закликом активно включитися в змагання за кращу академічну групу, за право називатися академічною групою імені 50-річчя Великого Жовтня.

Почин другокурсників був підтриманий партійними зборами історичного факультету. Його схвалив і партійний комітет університету.

Сьогодні ми друкуємо Звернення студентів-істориків до всіх студентів університету. Немає сумніву в тому, що на всіх наших факультетах патріотичний почин істориків буде підхоплено, що змагання за кращу академічну групу спалахне з новою силою.

Але для цього треба зробити так, щоб всі студенти ознайомилися зі Зверненням істориків, щоб в кожній академічній групі воно було обговорено, щоб кожний студент взяв на себе зобов'язання. Тут широке поле діяльності для агіаторів академічної групи.

Не повинні стояти осторонь цієї важливої справи партійні і комсомольські організації факультетів. Слід так повести роботу, щоб студенти-комуністи і комсомольці були в перших лавах тих, хто змагається, словом і особистим прикладом кликали співкурсників на гідну зустріч 50-річчя Радянської влади.

Деканатам факультетів, згідно з рішенням партійного комітету, слід після кожної екзаменаційної сесії підбивати підсумки змагання, зробити їх надбанням всіх студентів. До 1 липня 1967 року на кожному факультеті треба чітко визначити кращу групу — переможця змагання, яка може претендувати на високе звання академічної групи імені 50-річчя Великого Жовтня.

Гідно ознаменуємо славний ювілей Радянської влади!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВІДАННЯ XXXI

За життя КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 31 (876).

16 грудня 1966 р.

Ціна 2 коп.

ВИХОВАНЦІ ОДУ ЗАХИЩАЮТЬ ДИСЕРТАЦІЇ

ДВАДЦЯТЬ років тому, в 1947 році, Михайло Олександрович Левченко закінчив філологічний факультет нашого університету. І всі ці двадцять років були сповнені великої роботи — педагогічної, громадської, науково-дослідної.

Підсумком багаторічної праці М. О. Левченка стала докторська дисертація. Тема її: «Шляхи розвитку українського роману».

Недавно Михайло Олександрович подав свою дисертацію до захисту. Його роботу високо оцінили офіційні опоненти — член-кореспондент АН УРСР, доктор філологічних наук Л. М. Новицький, доктори філологічних наук С. А. Крижановський, М. І. Сиротюк.

Дисертацію М. О. Левченко захистив дуже успішно.

Через декілька днів захистила кандидатську дисертацію теж вихованка нашого університету, нині старший науковий співробітник науково-дослідного Інституту фізики ОДУ Ольга Федорівна Ракитянська. І цей захист пройшов успішно.

Вихованці нашого університету М. О. Левченко та О. Ф. Ракитянська працями своїми зробили добрий подарунок славному ювілею — 50-річчю Радянської влади.

СЕМІНАР АГІТАТОРІВ

ЦИМИ днями відбулась нарада — семінар агіаторів академічних груп університету. На ній з доповідю про завдання політико-виховної роботи зі студентами в зв'язку з підготовкою до 50-річчя Радянської влади виступив доцент М. Раковський.

Учасники наради-семінару агіаторів ~~накреслили~~ конкретний план заходів, спрямованих на активізацію політико-виховної роботи.

Ми пропонуємо такі умови змагання за право називатися академічною групою імені 50-річчя Великого Жовтня.

Всі студенти групи повинні відзначатися високою успішністю і дисциплінованістю. Для цього треба організувати контроль за самостійною роботою студентів, налагодити в групі справжню товариську взаємодопомогу.

СТУДЕНТИ ДРУГОГО КУРСУ ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ.

НОВИЙ СКЛАД ПРОФКОМУ УНІВЕРСИТЕТУ

На ХХІ звітно-виборній профспілковій конференції було обрано новий склад профкому університету. До нього ввійшли тт. В. ВАЩУК, К. ГАГКАЄВ, В. ГЕРАСИМЕНКО, Л. ГОЛІКОВА, Е. ДОЛБІНОВА, Ш. ЖОВИНСЬКА, М. ІЗАКОВИЧ, В. КОЗЛЕНКО, Л. КОРОБКОВ, З. МАЗІНА, А. МАМОНТОВА,

ФІНОГІН, І. ЯКОВЕНКО.

На конференції було обрано і ревізійну комісію профкому в такому складі: тт. Н. ВЕРНЕР, М. КОВАЛЬ, І. КРЮЧАТОВ.

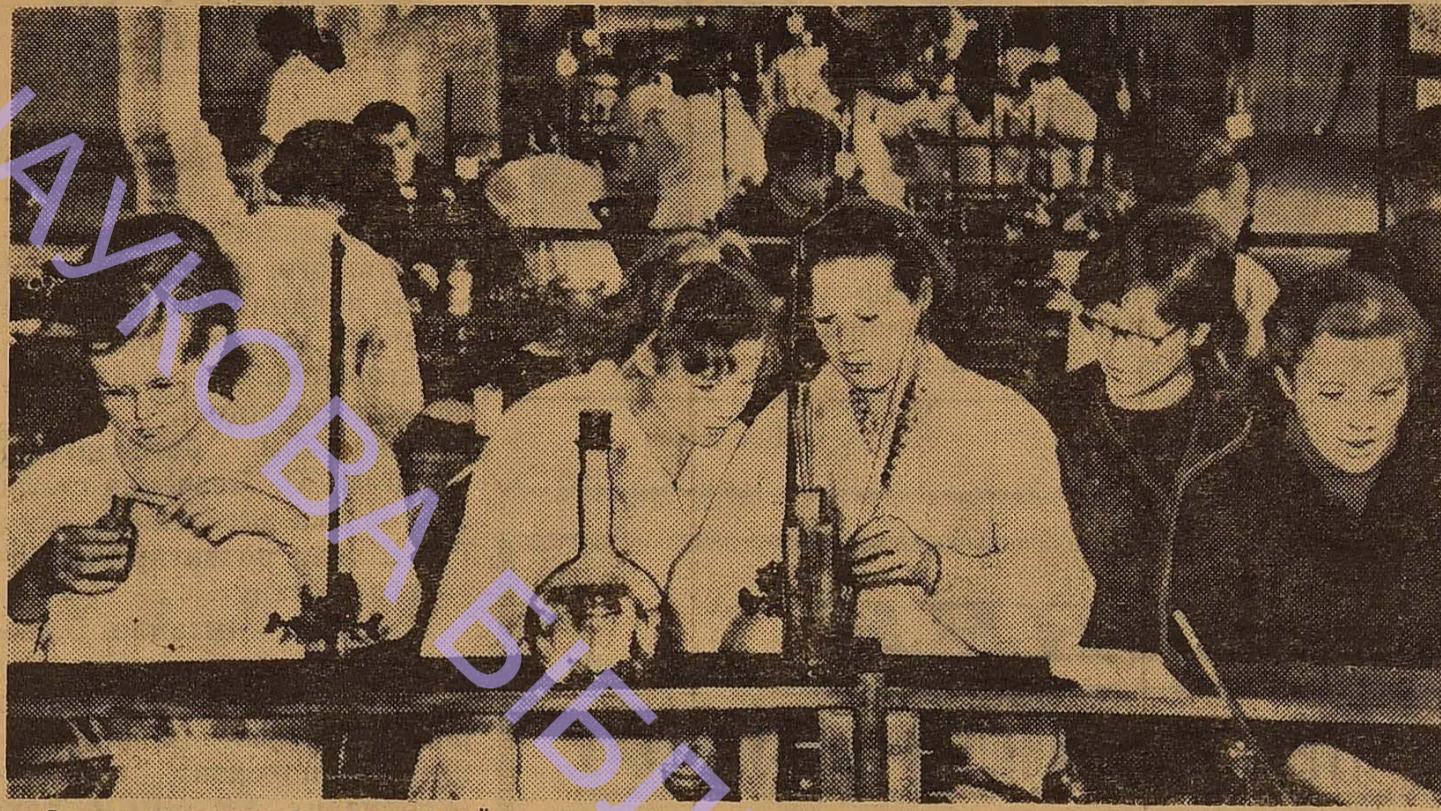
На першому засіданні профкому головою профкому обрано доцента І. СЕРЕДУ, його заступниками — І. СОКОЛОВА та М. ФІНОГІНА.

Головою ревізійної комісії профкому обрано тов. І. КРЮЧАТОВА.

Звіт про роботу ХХІ профспілкової конференції друкується на 3-й сторінці газети.

СТАЄ СТУДЕНТСТВО НА ЖОВТНЕВУ ВАХТУ!

ГІДНО СКЛАСТИ ПЕРШУ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ
ЕКЗАМЕНАЦІЙНУ СЕСІЮ—ОСЬ НАЙБЛИЖЧА МЕТА

Старанно готуються до першої в їх житті екзаменаційної сесії першокурсники. На знімку: студенти першого курсу хімфаку на практичних заняттях.

ПЕРШИЙ КОЛОКВІУМ

НЕЩОДАВНО у математиків першого курсу проводився колоквіум. Зустрічі з першокурсниками я чекала з нетерпінням. Хотілось близче познайомитися з новим поповненням нашого факультету і вяслити, як студенти самостійно працюють над вивченням курсу математичного аналізу.

І ось — колоквіум. Питання, які вимагали знання основ курсу, викликали труднощі у багатьох студентів. Відповіді студентів Трофимова, Павлової, Рябчик, Зурквої були незадовільними. Вони не змогли сформулювати визначення поняття границі, граничної точки, розповісти смисл найважливіших теорем. А хіба достатньо знати тільки одні формулювання теорем і визначення?! Адже потрібно ще й на численних прикладах розібратися з суттю нового поняття, виникнути в його зміст. Математичні визначення важко засвоїти з одного разу. Систематичне опрацювання теоретичного матеріалу з багаторазовим повторенням сприяє розумінню і запам'ятовуванню.

Дуже сподобалася відповідь студента Ковальчука. Він чітко і вільно довів важку і важливу теорему аналізу — критерій Коши. Виявилось, що він перед кожною лекцією прочитує матеріал попередньої лекції, додатково конспектує найбільш важливі місця теорії.

Добре виконали запропоновані завдання студенти Лосев, Чугаєвський, Дятлов, Василевський, Карлович,

На цих зборах комуністів історичного факультету мова йшла про роботу партійних груп по підготовці і проведенню зимової екзаменаційної сесії цього року. І в доповіді, яку зробив тов. Голдовський, і у виступах комуністів червоною стрічкою проходила думка: ця зимова сесія проходить в розпал підготовки до 50-річчя Радянської влади. Справа честі кожного, готуючись до цього славного ювілею, зробити все, щоб сесія пройшла успішно, щоб студенти-комуністи не тільки самі домоглися високої успішності, але й допомогли в цьому своїм однокурсникам.

Доповідач схвально відгукнувся про діяльність партійної групи другого курсу. Тут партія тов. Ткаченко зумів так організувати роботу, що кожен студент курсу зараз сповнений прагнення гідно ознаменувати 50-річчя Великого Жовтня. Говорив доповідач і про хиби в роботі партійної групи третього курсу. Головна з них полягає в тому, що комуністи тут ще не домоглися, щоб кожний студент відчував високу особисту відповідальність за своє навчання, за свою поведінку.

Саме цьому, необхідності приспівувати студентам почуття високої особистої відповідальності і присвятити свій виступ комуніст Беркович. Він, як і комуніст Мела мед, підкреслив, що потрібно підвищити вимогливість до студентів, позбутися пропусків занять, запіз-

Оскрода, Норкін, Височанська.

Мета колоквіуму полягає не тільки у перевірці знань. Перший колоквіум повинен був дати студентам уявлення про ті вимоги, що будуть

нень на лекції. В цьому — одна з передумов успіху.

В справедливості цього учасника зборів ще раз переконались, слухаючи розповідь комуніста Трояновського про те, як підвищением вимогливості партійна група четвертого курсу домоглася кращої дисципліни і організованості студентів.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

В своєму виступі комуніст Ізотов говорив, що треба звернути особливу увагу на індивідуальну роботу зі студентами, справедливо вважаючи, що в цьому ключ до успіху і у вихованні, і в підготовці студентів.

Про несумілні ставлення до виконання громадських доручень, про деяку пасивність частини студентів факультету в громадській роботі говорив на зборах партії третього курсу тов. Єремеєв.

Свій виступ комуніст тов. Пода присвятив обміну комсомольських документів.

Про особистий приклад комуністів, про їх авангардну роль в наочанні і в роботі говорив на зборах тов. Воробей. Такий приклад повинен формуватися в партійній групі.

поставлені до їх відповідей на іспитах, а також показати, як треба правильно організувати самостійну роботу. Здається, таке уявлення студенти отримали, дізналися про недоліки, які можна ви-

З НАГОРОДОЮ!

На наш філологічний факультет надійшла радісна звістка: медаллю «За відвагу» нагороджено Віру Олександровну Фабіанську, викладача кафедри російської літератури, нагороджено за боротьбу і проявлену мужність в одеському підпіллі в період Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років.

В 1950 році розпочала вона навчання на філологічному факультеті. Для

нас, студентів-однокурсників, Віра була взірцем виняткової зібраності, цілеспрямованості. На все в неї вистачало часу — і на конспектування обов'язкової та додаткової літератури, і на читання творів зарубіжних, до того ж нерідко в оригіналі.

Точність і зосередженість, відвертість і прямота, виняткова скромність постійно характеризували її. Скупість на словах і щедрість душевна відзначалися зразу, досить було лише поговорити з Вірою 10—15 хвилин.

Уже тоді в узагальненні літературознавчих і мовознавчих фактів вона була нашим найінтимнішим консультантом напередодні іспитів, роблячи це щедро, непомітно. До неї тяглися за найрізноманітнішою порадою, чи то за вибором теми для курсової, чи то вірша для художньої самодіяльності. Твори О. Горького є предметом її грунтовної дипломної роботи, після чого кілька років Віра Олександровна вчителює на Прикарпатті, де залишає хороших вірних друзів, з якими не пориває зв'язків і посьогодні. Згодом молода кваліфікована вчителька В. Фабіанська знову повертається на рідний факультет і стає незабаром викладачем кафедри російської літератури.

Згадується, що в квітневі дні, коли святкується визволення Одеси, Віра Олександровна завжди була ледь-ледь урочиста і присмучена. Можливо згадувалися друзі по боротьбі, яких не було поруч, можливо перекидалася думкою не в такій же далекі бурімні роки. В усякому випадку ми прагнули розділити її настрій, уважно слухали хвилюючі розповіді, з захопленням читувались в скупі і святі рядки фронтового підпільного щоденника і віддавали належній мужній, відважній дівчині.

І ось Указ про нагородження В. О. Фабіанської медаллю «За відвагу». Ми палко вітаемо Віру Олександровну з великою державною нагородою, сердечно бажаємо їй міцного здоров'я, великих творчих звершень.

Щастя тобі, Віро, на твоєму завжди творчому, світлому і мужньому життєвому шляху.

В. ДРОЗДОВСЬКИЙ.

правити. Але потрібно взятися за це негайно. Тільки тоді можна розраховувати на успішне складання іспиту.

Доцент Е. СТОРОЖЕНКО.

ЦИМИ дніми відбулась ХХІ звітно-виборна профспілкова конференція університету. Делегати конференції підбили підсумки роботи профкому за минулій рік і намітили завдання на майбутній, 1967 рік.

Із звітною доповіддю виступив голова профкому університету доцент **I. Середа**.

Основною подією 1966 року був ХХІІ з'їзд нашої партії, який накреслив подальший шлях розвитку народного господарства, науки і культури, — зазначив доповідач.

Далі він перейшов до аналізу діяльності нашої профспілкової організації в світлі рішень ХХІІ з'їзду партії.

Вся робота колективу була спрямована на вирішення основ-

XXI ЗВІТНО-ВИБОРНА ПРОФСПІЛКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

ного завдання — підготовки висококваліфікованих спеціалістів, виховання у студентів комуністичних поглядів на працю, суспільство, стосунки між людьми.

Виступаючий наводить цифри і факти, які свідчать про те, що колектив університету немало зробив, щоб виконати ці завдання.

Доповідач розповідає про ті заходи, які потрібно здійснити до 50-річчя Великого Жовтня. Він називає прізвища вчених університету, які багато зусиль віддають вихованню студентської молоді. Це професори В. Цесевич, М. Сав-

чук, В. Тульчинська, Д. Елькін та багато інших.

Голова профкому тов. Середа аналізує недоліки в учебній роботі.

Він говорить, що у правильній організації самостійної роботи студентів велика роль належить профспілковій організації групи, курсу, факультету. У нас не може бути студентів, які б не встигали, не виконували учебних планів. Не можна миритися з тим, що окремі студенти забувають іноді про свої обов'язки перед суспільством і погано вчаться.

Розповіши про культурно-масову роботу та про фізичне виховання студентства, доповідач зупиняється на побуті та оздоровленні членів нашого колективу.

Детально зупиняється він і на завданнях, які повинна вирішити профспілкова організація, колектив університету.

З увагою слухали делегати звіт ревізійної комісії, який зробив тов. **I. Крючиков**.

Після доповідей розпочалися дебати, які пройшли активно. В обговоренні взяли участь професор **N. Букатевич**, студентка **Соловійова**, співробітник Наукової бібліотеки **В. Фельдман**, викладач кафедри політекономії **A. Мамонтова**, голова профорганізації фізичного факультету **B. Іваненко**, студентка фізичного факультету **M. Глазкова**, комендант гуртожитку

A. Олійникова, заступник секретаря комітету комсомолу **B. Болденко**, доцент **B. Алексєєв-Попов**, викладач **I. Яковенко**, головний бухгалтер університету **D. Бекерська**, студентка біологічного факультету **R. Рясик**, професор **P. Файтельберг**.

На конференції виступив також ректор університету професор **O. Юрченко**.

Делегати конференції в своїх виступах доповнили доповідачу, піддали критиці діяльність профкому, господарчої частини, інші.

Після обговорення було прийнято розгорнуте рішення.

Делегати конференції обрали новий склад профкому і ревізійної комісії, а також делегатів на обласну профспілкову конференцію.

Наш університет на цій конференції представлятимуть тт. **Богренцова**, **Бочарова**, **Волошановський**, **Германов**, **Єрмілова**, **Іваненко**, **Ільяш**, **Кисловський**, **Мамонтова**, **Марченко**, **Середа**, **Соколов**.

НА РІВЕНЬ ВИМОГ ДНЯ

ПОСТАНОВА ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по поліпшенню підготовки спеціалістів і удосконаленню керівництва вищою і середньою спеціальною освітою в країні» відіграє важливу роль в подоланні таких недоліків, які є ще в науково-дослідній роботі вищої школи.

Ось чому необхідно зараз перевігнути в світлі цього дуже важливого документу ряд моментів в організації дослідень у вищих учбових закладах. Одним з таких моментів є планування, без якого наука не може йти в ногу з загальним прогресом економіки, техніки і культури в нашій країні.

Однак потрібно відзначити, що у нас планування науково-дослідної роботи зараз не відповідає ще тим вимогам, які диктуються життям. В ньому багато формалізму, не викорінені ще до кінця залишки канцелярщини, яка гальмує творчу ініціативу дослідника.

Інколи суть плану вбачають в спільному наслідуванні формам, забуваючи про те, що остання служить тільки канвою, на якій лише слід вписати узор творчого плану науково-дослідної роботи.

Яким же повинно бути планування науково-дослідної роботи?

Відповідь на це питання залежить від цілого ряду конкретних обставин.

План дослідження визначається галуззю науки, до якої воно належить, характером дослідження, його методикою, станом питання, що вивчається, і т. д. Однак, не зважаючи на значну кількість факторів, від яких залежить характер і зміст плану, можна і слід вказати на цілий ряд загальних вимог, що ставляться до планування науково-дослідної роботи, який би характер вона не носила.

Важливий момент плану — тема дослідження. Вибір теми — відповідальний, один з найбільш важливих етапів планування.

Зараз ніхто не сперечеться з приводу того, чи треба вести рішучу боротьбу з багатотемністю, що створює великі труднощі в роботі, особливо в межах кафедри чи лабораторії.

Продуктивна робота кафедри передбачає одну проблему, навколо якої зосереджується зусилля всього колективу вчених. Тільки в таких умовах можлива серйозна організація наукових пошуків, єдність методики, керівництва, детальне вивчення літератури з даним питанням і т. д.

ПРО ПЛАНУВАННЯ НАУКОВО- ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

чи лабораторії протягом ряду років.

Для колективу вчених, що працюють в певній галузі багато років і створюють певну наукову школу, вирішення цього питання є вимагання особливих труднощів. Вони постають перед тими, у кого немає певного напрямку в науці, хто не виділив, чи не встиг виділити для себе тієї чи іншої галузі пошукуві, досліджені.

Немає потреби говорити про те, що проблема, навколо якої групуються дослідження колективу вчених, повинна бути актуальною в теоретичному відношенні, являти собою значний практичний інтерес для тієї чи іншої галузі нашого будівництва.

Формування теми ще не розкриває обсягу роботи над нею. Тому раніше, ніж говорити про строки роботи над темою, потрібно визначити обсяг її, який визначається вказівкою на важливі етапи роботи над темою. Тільки тоді можна буде встановити строки, тривалість науково-дослідної роботи.

Звичайно, строки можуть бути орієнтовними, тому що в плані дослідної роботи важко все перед-

бачити. З цим не можна не рахуватися не тільки при фіксації строків, але й при підведенні підсумків, при вирішенні питання про виконання плану, ступеню цього виконання. Питання в установлений термін може бути і не вирішеним. Але вже підготовлено такий значний матеріал, що до остаточного вирішення питання залишається тільки декілька кроків.

З цієї точки зору, як нам здається, є недопустимою оцінку виконаної роботи в процентах, як це часто буває в нашій практиці. Процент виступає тут як чисто формальний момент, який маскує справжній стан справ. З процента в науковій роботі — як в плануванні, так і в зв'язах — треба кінчати.

Найтініший зв'язок з практикою є необхідною передумовою продуктивності науково-дослідної роботи. Заключний етап кожного дослідження, якщо воно не є чисто теоретичним, передбачає використання його результатів в тій чи іншій галузі промисловості, сільського господарства, культури, освіти. Тому впровадження в практику не може не плануватися. Тільки плануватися воно повинно не одночасно з складанням плану дослідження, а потім, коли дослідження закінчено і одержано певні результати.

* * *

Планування науково-дослідної роботи — це творчий процес, як і сама науково-дослідна робота в цілому. Тому воно не повинно бути копією тих форм і методів планування, які виправдовують себе в зовсім інших умовах.

Наше завдання полягає в тому, щоб організувати планування науково-дослідної роботи в повній відповідності з тими завданнями, які поставлено перед нами ХХІІ з'їздом КПРС.

Професор **D. ЕЛЬКІН**.

ТАКЕ БУВАЄ

В СУЧАСНИХ російській та українській мовах приблизно з початку XIX століття почали вживатися слова грецького походження **ДЕМАГОГІЯ** і **ДЕМАГОГ**. Слова ці за свою структурою є складними: демос — народ, агейн — водити. Отже, первісне значення цих слів у грецькій мові було таке: 1) демагогія — вміння захопити народ і повести його за собою і в інтересах, і на користь народу; 2) демагог — лідер народної партії в давній Греції, взагалі особа, що вміє загітувати народ, повести його за собою, у народних зборах мати вплив і через народні збори домагатися поліпшення стану народних мас.

У такому значенні ці слова вживалися спочатку і в російській мові.

Але вже в давній Греції слова **ДЕМАГОГІЯ** і **ДЕМАГОГ** почали набувати й негативного значення, бо вже в той час знаходились особи, які намагались для особистої користі перетягти народ на свій бік, даючи йому різні брехливі обіцянки. В епоху капіталізму, коли почала бурхливо розвиватися боротьба пролетаріату й трудового селянства проти експлуататорських класів, буржуазні партії, щоб повести за собою народні маси, обдурували їх різними брехливими обіцянками, виставляли себе за оборонців інтересів народу. У зв'язку з цим в другій половині XIX ст. слова **ДЕМАГОГІЯ**, **ДЕМАГОГ** втратили своє первісне значення й стали вживатися і в російській і в українській мовах тільки в негативному значенні. **ДЕМАГОГІЯ** стало вживатися у значенні — «особа, яка намагається створити собі популярність, даючи нереальні, нездійсненні обіцянки з тим, щоб забезпечити свої обігові інтереси».

Політична робота Комуністичної партії серед трудящих, пропаганда серед них ідей марксизму-ленінізму, небувале піднесення культурного рівня радянського народу не залишають місця для демагогії й демагогів. А це й визначає долю цих слів: вони в недалекому майбутньому в мовах соціалістичних націй стануть історизмами. Правда може статися й таке, що ці слова в новому комуністичному суспільстві очистяться від «скерні» епохи капіталізму і знову стануть уживатися у своєму первісному значенні. Таке буває не тільки в короткочасному житті окремої людини, а й у багатовіковому житті окремого слова.

Доцент **A. МОСКАЛЕНКО**.

ПИСЬМЕННИК, ПУБЛІЦИСТ, ИСТОРИК

Do 200-річчя від дня народження M. M. КАРАМЗІНА

МИКОЛА Михайлович КАРАМЗІН (1766—1826) — видатний російський письменник, публіцист та історик, громадський діяч. В літературу він ввійшов як основоположник школи російського сентименталізму і реформатор літе-

ратурної мови. М. Карамзін створив вітчизняну психологічну повість, в якій першим з російських прозаїків звернувся до зображення внутрішнього світу і переживань своїх героїв. Характерним взірцем такої повісті є «Бідна Ліза», свое-

рідним маніфестом сентиментального напрямку — «Листи російського мандрівника».

Як реформатор мови М. Карамзін був одним з попередників О. С. Пушкіна.

Карамзін-історик був представником реакційної дворянської літератури та громадської думки.

ської історіографії першої чверті XIX століття. Його консервативно-монархічні погляди знайшли відображення в «Записці про древню і нову Росію» і в «Історії держави Російської».

В. Г. Бєлінський та О. І. Герцен високо цінili творчість Карамзіна, відзначаючи разом з тим обмеженість його світогляду як виразника дворянської літератури та громадської думки.

НОВИЙ ГУРТОК

ВИГРАШ-ДРУЖБА!

ДИЗЕЛЬ-поїзд «Одеса—Кишинів» наближається до столиці сонячної Молдавії. В одному з його вагонів чути веселі пісні, звучання невтамових гітар, ділові розмови. Це їдути в гості до своїх кишинівських колег філологи нашого університету: викладачі, члени команди сьогоднішнього Клубу веселих і сміливих лінгвістів (КВКЛ), болільники, всього — 44 посланці.

Аж ось і зупинка. Остання Кишинів! На вокзалі, промерзлі, з квітами в руках нас радісно зустрічають сьогоднішні суперники, їх наставники. Багато тут і «старих» знайомих. Зав'язується розмова про навчання, відпочинок, про сьогоднішню зустріч. Не обходить звичайно, без прогнозів.

Через десять хвилин тролейбус підвіз усіх до Будинку культури університету. Поруч побудовані гуртожитки, їдалня. Справжнє студентське містечко.

До початку КВКЛ ще кілька годин. Вкрай потрібна репетиція. До наших послуг — прекрасний зал, мікрофони, повністю підготовлені до роботи. На стінах висять різні плакати. Особливо виділяється один: овалоподібна голова з лекальними вухами. Під ним підпис: «Просьба коренного одесита:

— Делайте со своим языком что хотите, только оставьте мне букву «ъ» в слове «пліжъ» і букву «Я» в слове «пожѣлуйста». Тонко підмічено, нічого не скажеш! Але не до кінця. Бо той таки корінний одесит і сьогодні скаже: «што» і «мине». Обов'язково.

Вже тут, в залі, довідуємося,

який великий інтерес у студен-

тів до сьогоднішнього засідання Клубу. Роздано 700 запро-

шень, переважно філологам.

ОПІВ на восьму в залі вже немає жодного вільного місця. Сцена ще закрита. Там їдути останні приготування обох команд. Нетерплячі болільники починають аплодувати і ось завіса відкривається. Ведучі Клубу Володимир Шкляр та Євгенія Купер запрошують команди на сцену. Дружно вчепившись в морський канат, першими з'являються наші. Назва команди не змінилася — «Полундра». Вже від цього, від того, що всі учасники в матроській формі, від усіх деталей виходу на сцену в зал війнуло морем.

А що суперники? Як їх «КОЛ». Ні, в них вже «Порядок». Чого б це? Сьогодні всі вони в міліцейській формі. А міліція любить порядок. Дуже майстерно виводить на двобій своїх товаришів Віктор Фаде-

єв. Після привітання він же розшифрує слово «Порядок»: «Привет одеситам, решившим яростный дать отпор кишиневцам». Непогано! Тут же кишинівці вручають одеситам ювілейні значки з нагоди 500-річчя Кишинева і подарунки. У відповідь — рятівний круг і рятівний пояс.

Традиційна розминка, обмін запитаннями. З гумором краще виходить у наших (бо ж не можуть господарі здогадатися, що у наших дівчат Барди і Фоміної світлі голови), але кишинівці наголошують на енциклопедичність. «Полундра» приймає виклик і боротьба йде очко в очко.

Дуже вдало виходять сцени «Філолог на практиці» та «Перший урок». Своїм гумором, життєвістю вони, мабуть,

надовго запам'ятуються всім.

Конкурс на краще виконання пісень виграємо ми, болільники-гости. Очолювані своїм капітаном Валею Гордієнко, співаємо натхненно, організовано.

Номери художньої самодіяльності, завдання на кмітливість та грамотність продовжують програму. А ось особливе завдання: конкурс поетів. Їх завдання за 20 хвилин написати вірш, в якому використані були б числові цифри 500, 26, 11, 2 і пояснити їх значення (500 — вік Кишинева, 26 — 26 листопада, дата зустрічі, 11 — число членів команди, 2 — два вони, поети, відповідають в даний момент за свої команди).

Завдання важке. Але Валя Філатов з «Полундри» знаходить найбільш вдале і оптимістичне його розв'язання.

Поєдинок капітанів, яким програма Клубу вичерпується, проходить, на жаль, не красним чином: і Вова Беседа і Віта Фадеєв не на висоті. Отже — слово за жюрі. З баскетбольним рахунком 74:69 виграє «Полундра».

ПЕРЕМОГА завжди приемна. Але приемніша та, що завойована в гостях. І усі-таки не перемога головний результат сьогоднішньої зустрічі. Схвильований Вова Потьомкін коротко, але точно говорить про це: «Нам здається, що головний результат — дружба. Хай міцні вони між нами і надалі».

Так, до цих слів залишається тільки приєднатись. Тому що дружбу ми відчували і в прогулянці по нічному Кишиневу, і в тому, як нас тепло влаштовували в гуртожитки коменданти і студради, і в тому, коли прощаємося на другий день.

С. МЕФОДОВСЬКИЙ,
НА ЗНІМКАХ: фрагменти виступів студентів філологічних факультетів Кишинівського та Одеського університетів на КВКЛ.

На філологічному факультеті відбулось перше засідання наукового студента гуртка по вивченю драматургії і театру. Роботою гуртка керує доцент кафедри української літератури, кандидат філологічних наук П. Маркушевський.

Про образ вождя революції Володимира Ілліча Леніна в радянській драматургії розповів у своєму виступі доцент кафедри української літератури І. Дузь.

Про роботу над створенням сценічного образу В. І. Леніна в радянській драматургії розповілі студентам народний артист УРСР Крамаренко та заслужений артист УРСР Луценко.

КОРОТКО

У ВЕЛИКОМУ актовому залі нещодавно успішно пройшов, організований студклубом, вечір відпочинку студентів нашого університету. На вечорі з великою концертною програмою виступили студенти театрального училища.

На юридичному факультеті нещодавно виступив студент цього факультету поет-початківець В. Афонін. Численна аудиторія тепло зустріла ряд його віршів. На вечорі також виступили самодіяльні поети університету та інших вузів.

ДНЯМИ в університеті відбувся традиційний вечір зустрічі студентів університету з вченими, який пройшов під девізом: «Мій шлях в науку». Перед студентами виступили професор Д. Елькін, професор М. Гавrilov та аспірант Чесноков, який нещодавно повернувся з поїздки в Америку.

БЮРО туристської секції нашого університету організувало похід-експурсію до м. Білгород-Дністровського.

ПАМ'ЯТИ І. М. САГАЙДАКА

Після важкої і тривалої хвороби помер член КПРС з 1944 року, доцент кафедри генетики і дарвінізму біологічного факультету нашого університету Іван Миколайович Сагайдак.

Іван Миколайович народився в 1918 році в селі Червоном-Миколаївка Олександрійського району Кіровоградської області. В 1941 році він закінчив Одеський сільськогосподарський інститут і зразу ж, в зв'язку з початком Великої Вітчизняної війни, був мобілізований в армію.

Велику Вітчизняну війну підполковник І. М. Сагайдак закінчив у Берліні. За участь в боях в період Великої Вітчизняної війни Іван Миколайович Сагайдак нагороджений орденами: «Красной Звезды», «Отечественной войны» І і ІІ після успішного захисту кандидатської дисертації — викла-

дачем, а потім доцентом кафедри генетики і дарвінізму.

Іван Миколайович був нещомним трудівником, який віддав багато часу науковій роботі. Автор близько 60 наукових праць, він підготував до захисту і свою докторську дисертацію.

І. М. Сагайдак проводив велику педагогічну і громадську роботу. Його учні працюють в багатьох науково-дослідницьких інститутах країни, чимало з них — кандидати наук.

У розквіті творчих сил від нас пішов комуніст, педагог і вчений Іван Миколайович Сагайдак.

Пам'ять про нього надовго збережеться в серцях його учнів та товаришів.

ГРУПА ТОВАРИШІВ.

ШКОЛА ЮНИХ ФІЗИКІВ

ЗНОВУ почала діяти при університеті школа юних фізиків, організована нашим вузом і товариством «Знання».

До школи приймаються учні десятих класів, які мають нахил до вивчення фізики-математичних дисциплін. Слухачі школи довідаються про найновіші досягнення в галузі фізики, поглибллять свої знання з курсу фізики середньої школи, а також познайомляться з лабораторіями університету.

Лекції в школі читатимуть провідні професори і доценти фізичного факультету.

Щоб вступити до школи, яка працюватиме щовівторка з 18 до 21 години, треба було написати вступну конкурсну роботу.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМУ і профкома Одесского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета ім. И. И. Мечникова, гор. Одесса. Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2.

БР 00624.

Одеска міська друкарня.

Зам. 4376—1000.

В. о. редактора Ю. ВАЙСБЕЙН.